

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/48/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8615205219
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8615205219.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a sudcov JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Martina Barana v právnej veci žalobcov: 1/ A. Q., rod. I., nar. XX.X.XXXX a 2/ X. Q., nar. XX.X.XXXX, obaja bytom ul. D. Q. XXX/XX, XXX XX W., zastúpených Mgr. Petrom Piatnikom, advokátom, so sídlom Nám. Sv. Egídia 29/69, 058 01 Poprad proti žalovaným 1/ V. W., nar. X.X.XXXX, bytom U. XXXX/XX, XXX XX V. a 2/ OTP Banka Slovensko, a.s., so sídlom Štúrova 5, 813 54 Bratislava, IČO: 31 318 916, o určenie neplatnosti záložnej zmluvy, o odvolaní žalovaného v 2/ rade proti rozsudku Okresného súdu Svidník č. k. 6C/196/2015-109 z 04.10.2018 jednohlasne takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok.

II. Priznáva žalobcom v 1/ a 2/ rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% vo vzťahu k žalovanej v 1/ a 2/ rade.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol nasledovne:

„ I. Určuje, že Zmluva o zriadení záložného práva zavkladovaná pod V 597/12, uzavretá medzi žalovaným v I. a 2. rade, na základe ktorej došlo k zriadeniu záložného práva k nehnuteľnostiam, a to k bytu č. X na 1. posch. vchod 0, bytového domu súp. č. XXX postaveného na C-KN parc. č. XXX/XXX, vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu vo veľkosti XXXX/XXXXXX, ako aj spoluvlastníckeho podielu na pozemku C-KN parc. č. XXX/XXX o výmere XXX m² zastavané plochy a nádvoria vo veľkosti XXXX/XXXXXX a k nebytovému priestoru č. X, vchod 0, nachádzajúceho sa v suteréne bytového domu súp. č. XXX . postaveného na C-KN parc. č. XXX/XXX, vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu vo veľkosti XXXX/XXXXXX, ako aj spoluvlastníckeho podielu na pozemku C-KN parc. č. XXX/XXX o výmere XXX m² zastavané plochy a nádvoria XXXX/XXXXXX, to všetko zapísané na LV č. XXXX a vedené pre obec a k.ú. W., na Okresnom úrade vo Svidníku, odbore katastrálnom, je neplatná.

II. Určuje, že na nehnuteľnostiach, a to byt č. X na I. posch. vchod 0, bytového domu súp. č. XXX postaveného na C-KN parc. č. XXX/XXX, vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu vo veľkosti XXXX/XXXXXX, ako aj spoluvlastníckeho podielu na pozemku CKN parc. č. XXX/XXX o výmere XXX m² zastavané plochy a nádvoria vo veľkosti XXXX/XXXXXX a k nebytovému priestoru č. 2, vchod 0, nachádzajúceho sa v suteréne bytového domu súp. č. XXX postaveného na C-KN parc. č. XXX/XXX, vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu vo veľkosti XXXX/XXXXXX, ako aj spoluvlastníckeho podielu na pozemku CKN parc. č. XXX/XXX o výmere XXX m² zastavané plochy a nádvoria XXXX/XXXXXX, to všetko zapísané na LV č. XXXX a vedené pre obec a k. ú. W., na Okresnom úrade vo Svidníku, odbore

katastrálnom, neviazne záložné právo v prospech žalovaného v 2. rade, ktoré vzniklo na základe Zmluvy o zriadení záložného práva zavkladovanej pod V XXX/XX, uzavretej medzi žalovaným v 1. rade ako záložcom a žalovaným v 2. rade ako záložným veriteľom.

H.. Žalobcom 1/ a 2/ priznáva proti žalovanému 1/ náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

IV. Žalobcom 1/ a 2/ nepriznáva proti žalovanému 2/ náhradu trov konania.“

2. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ust. §37 ods.1, § 39 a § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, čl. 20 ods. 1 Ústavy SR a § 151a, § 151b ods. 1 až 3, § 151m,d ods. 2 Občianskeho zákonníka. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že v konaní vedenom pred Okresným súdom v Poprade pod sp.zn. 20C/34/2014 bola vyriešená otázka neplatnosti právneho titulu, čiže kúpnej zmluvy z 15.05.2012 na základe, ktorej žalovaný v 1/ rade mal nadobudnúť vlastníctvo k nehnuteľnostiam zapísaných na LV č. XXXX, k.ú. W.. V tomto konaní súd určil, že žalobcovia sú bezpodieloví spoluvlastníci predmetných nehnuteľností. Vzhľadom na neplatný titul nadobudnutia vlastníckeho práva žalovaným v 1/ rade nevyhnutne má za následok, že aj ďalšie právne úkony ktoré žalovaný v 1/ rade vykonal a súvisia s touto neplatnou kúpnu zmluvou, sú absolútne neplatné. Poukázal na starú rímsku zásadu „nemo at alium plus juris transfere potet, quam ıce habet“. Táto zásada chráni vlastnícke právo skutočného vlastníka a jej uplatnenie znamená, že platne nemôže nadobudnúť vlastnícke právo subjekt, ktorý derivatívne odvodzuje vlastníctvo nehnuteľnosti od subjektu, ktorý nikdy toto právo nenadobudol. Poukázal aj na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky I ÚS 50/10. Z toho vyvodil záver, že ani právny úkon medzi žalovaným v 1/ a 2/ rade je neplatný, a z toho dôvodu ani žalovanému v 2/ rade nebolo platne zriadené záložné právo k nehnuteľnostiam, ktorými žalovaný v 1/ rade nebol oprávnený takto nakladať. Vzhľadom k tomu, že žalobcovia poukázali aj na to, že žalovaný v 2/ rade požiadal dražobnú spoločnosť za účelom zorganizovania dražby predmetných nehnuteľností, podali žalobu na súd. Žiadali určiť, že sú bezpodieloví spoluvlastníci týchto nehnuteľností a nemožno organizovať ani dražbu, keďže žalovaný v 2/ rade nie je záložným veriteľom. Preto žalobe vyhovel v celom rozsahu po podanej zmene petitu.

3. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1, § 257 a § 262 ods. 2 CSP. Vo vzťahu medzi žalovaným v 1/ a žalobcami rozhodol o trovách podľa § 255 ods. 1 CSP a vo vzťahu k žalovanému v 2/ rade videl dôvody hodné osobitného zreteľa tak, že výnimočne nepriznal nárok na náhradu trov. Vychádzal z osobitných okolností konkrétneho prípadu, keď žalovaný v 2/ rade považoval žalovaného v 1/ rade za vlastníka nehnuteľnosti a s ním takto aj konal. Preto by bolo nespravodlivé, aby žalovaný v 2/ rade znášal náklady na náhradu trov konania.

4. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný v 2/ rade. Poukázal nato, že pokiaľ na základe záložnej zmluvy bolo záložné právo vložené do katastra nehnuteľnosti, právna otázka či záložná zmluva je alebo nie je platným právnym úkonom za tejto situácie predstavuje iba vyriešenie predbežnej otázky k posúdeniu či na nehnuteľnostiach viazne v prospech záložného veriteľa záložné právo. Poukázal na ust. § 151m,d Občianskeho zákonníka, ako aj § 39 takéhoto zákonníka. Uviedol, že je nesporné, že pohľadávka zabezpečená záložným právom v prospech veriteľa naďalej existuje a zánikom zabezpečovacieho prostriedku by došlo k oslabeniu tohto práva napriek tomu, že právny úkon záložná zmluva bola uzavretá v súlade so zákonom. Poukázal aj nato, že judikatúra Slovenskej republiky, Českej republiky i Európskeho súdu pre ľudské práva dobromyseľnému nadobúdateľovi vlastníctva poskytuje ochranu. Citoval rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 6Cdo/71/2011. Aj toto rozhodnutie sa týka ochrany dobromyseľného nadobúdateľa, rovnako ako rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky II. ÚS 165/2011, II. ÚS 77/2000, ako aj rozhodnutie Ústavného súdu SR I. ÚS 549/2015. Z týchto rozhodnutí plynie jasný záver, že orginálnym spôsobom nadobudnutia práva dobromyseľným nadobúdateľom je potrebné poskytnúť ústavnú ochranu, ak odvodzoval svoje vlastnícke právo v nehnuteľnostiach evidovaných v katastri nehnuteľností od právneho úkonu, ktorý by bol neskôr posúdený hoci aj absolútne neplatným. Tiež poukázal nato, že právo patrí len bdelym a preto je potrebné zobrať do úvahy aj čas, ktorý uplynul medzi jednotlivými právnymi úkonmi. Preto navrhol zrušiť rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec vrátiť na ďalšie konanie.

5. K tomuto odvolaniu vyjadril sa žalovaný v 1/ rade, ktorý poukázal nato, že samotné podanie žaloby bolo zapríčinené výlučne žalobcami v 1/ a 2/ rade. Uzavreli kúpnu zmluvu a žalovaný v 1/ rade im umožnil dočasne v tomto byte bývať. Ak by si boli zabezpečili finančné prostriedky boli dohodnutí na spätnom

odkúpení tohto bytu. Žiaden bankový subjekt im nebol ochotný poskytnúť pôžičku. Preto oslovili pána Z. a následne došlo k prevodu vlastníctva k bytu a zriadení záložného práva k bytu. Nezapríčinil žiadny súdny spor, peniaze mu neboli vrátené.

6. K odvolaniu žalovaného v 2/ rade sa vyjadrili aj žalobcovia v 1/ a 2/ rade. Vo svojom vyjadrení uviedli, že v danom prípade rozhodol súd prvej inštancie správne. Z tohto dôvodu navrhli rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako vecne správne potvrdiť. Odôvodnil to aj skutkovým stavom, ktorý zistil Okresný súd v Poprade v konaní pod sp.zn. 20C/34/2014. Tam sa vyriešili všetky podstatné okolnosti prípadu. Pokiaľ žalovaný v 2/ rade sa cíti poškodený, mal by si vymáhať náhradu škody od osôb, ktoré s ním uzavreli záložnú zmluvu, a ktorý vymámili od neho poskytnutie úveru. Žalobcovia z uzavretých zmlúv nemali žiaden prospech. Naopak, hrozilo, že prídu v dôsledku dobrovoľnej dražby o svoje obydlie. Preto navrhli potvrdiť rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako vecne správne.

7. Vo výroku o náhrade trov konania podal odvolanie žalovaný v 1/ rade. Uviedol, že je nespravodlivé, aby on znášal celú náhradu trov vo vzťahu k žalobcom v 1/ a 2/ rade. Poukázal na príčiny vzniku týchto sporov, na pôžičku ktorú potrebovali žalobcovia v 1/ a 2/ rade a následne nič nevrátili a jeho povinnosť znášať nárok na náhradu trov konania.

8. K tomuto odvolaniu sa vyjadrili žalobcovia. Tvrdenia žalovaného v 1/ rade vo vzťahu k náhrade trov konania považujú žalobcovia v 1/ a 2/ rade za klamlivé až absurdné. Z rozhodnutia Okresného súdu Poprad 20C/34/2014 jasne vyplýva, že chýbala skutočná vôľa žalobcov uzavrieť kúpnu zmluvu a účelom kontaktu so žalovaným v 1/ rade bolo len požičať si finančné prostriedky. Žalovaný v 1/ rade ani nemal skutočný úmysel predmetné nehnuteľnosti kúpiť a z výsledkov vykonaného dokazovania pred Okresným súdom v Poprade vyplynulo, že v podstate išlo o znaky organizovanej činnosti, ktoré smerovali aj vo vzťahu k banke, kde sa uvádzali nepravdivé, klamlivé údaje a činnosť žalovaného v 1/ rade mala špekulatívny charakter. Preto nemožno súhlasiť s odvolaním žalovaného vo vzťahu k náhrade trov konania a navrhli tento výrok potvrdiť.

K odvolaniu žalovaného v 1/ rade sa vyjadril žalovaný v 2/ rade, kde uviedol, že veci boli nesporne zistené tak, že žalobcovia v 1/ a 2/ rade mali vedomosť o záložnej zmluve a sama žalobkyňa v 1/ rade odniesla tieto zmluvy na Katastrálny úrad do W.. Preto je toto rozhodnutie absolútne nespravodlivé.

9. Žalobcovia v 1/ a 2/ rade sa vyjadrili k vyjadreniu žalovaného v 1/ rade, kde poukázali nato, že sú tvrdenia žalovaného v 1/ rade, že mala žalobkyňa v 1/ rade odniesť tieto zmluvy na Katastrálny úrad do W., tvrdeniami, ktoré sa začali až po skončení konania pred súdom prvej inštancie. V súlade s koncentračnou zásadou nemožno na takéto prihliadať, keďže nemohli žalobcovia na tieto tvrdenia reagovať. Je jasné, aké boli závery súdu prvej inštancie i odvolacieho súdu vo veci neplatnosti kúpnej zmluvy / konanie pod sp.zn. 20C/34/2014 Okresný súd Poprad a konanie sp.zn. 7Co/95/2017 Krajského súdu v Prešove / a tak žalobcovia na svojich pozíciách naďalej zotrávajú. Žalobcovia v 1/ a 2/ rade reagovali aj na vyjadrenie žalovaného v 2/ rade. Poukázali nato, že chronológia kontaktu medzi žalobcami a žalovaným v 1/ rade bola preukázaná v konaní pred Okresným súdom v Poprade. Z konania vyplýva, že žalovaný v 2/ rade poskytol úver svedkovi X. Z.. Predmetnú sumu následne zaplatil žalovanému v 1/ rade titulom kúpnej zmluvy a z toho vyvodili súdy v predchádzajúcom konaní záver o tom, že išlo o znaky organizovanej skupiny a to z pohľadu konania žalovaného v 1/ rade, svedka J. Z. ale aj svedkov X. a B.. Preto navrhol potvrdiť rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako vecne správne v celom rozsahu.

10. Krajský súd v Prešove, ako súd odvolací podľa § 34 CSP (ďalej len odvolací súd) prejednal rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v § 378, § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného v 2/ rade, ako aj odvolanie žalovaného v 1/ rade nie je dôvodné. Súd prvej inštancie dôsledne zistil skutkový stav a vec aj správne právne posúdil. Na týchto skutkových a právnych zisteniach sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

11. Z obsahu spisu je zrejmé, že z čiastočného výpisu z listu vlastníctva č. XXXX vedeného pre obec a k.ú. W., na Okresnom úrade vo W., odbore katastrálnom zo dňa 25.9.2015 súd zistil, že vlastníkom bytu č. X na 1. posch. vchod 0, bytového domu súp. č. XXX postaveného na C-KN parc. č. XXX/XXX, vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu vo veľkosti XXXX/XXXXXX, ako aj spoluvlastníckeho podielu na pozemku C-KN parc. č. XXX/XXX o výmere XXX m² zastavané plochy a nádvoria vo veľkosti XXXX/XXXXXX a k nebytovému priestoru č. 2, vchod 0,

nachádzajúceho sa v suteréne bytového domu súp. č. XXX postaveného na C-KN parc. č. XXX/XXX, vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu vo veľkosti XXXX/XXXXX, ako aj spoluvlastníckeho podielu na pozemku C-KN parc. č. XXX/XXX o výmere XXX m2 zastavané plochy a nádvoria XXXX/XXXXX je zapísaný žalovaný X/, a to v podiele X/X s tým, že v časti C: Ďarchy listu vlastníctva je zapísaná Zmluva o zriadení záložného práva pod V XXX/XX na predmetné nehnuteľnosti v prospech žalovaného X/.

Z Kúpnej zmluvy zo dňa 15.5.2012 súd zistil, že žalobcovia ako bezpodieloví spoluvlastníci predmetných nehnuteľností predali žalovanému 1/ tieto nehnuteľnosti do výlučného vlastníctva za dohodnutú kúpnu cenu 25 000 eur a toho istého dňa uzavreli Zmluvu o budúcej zmluve, ktorou žalovaný 1/ sa zaviazal previesť vlastnícke právo na žalobcov v prípade zaplatenia kúpnej ceny 13 500 eur v termíne do 15.8.2012.

Zo Zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 31.8.2012 súd zistil, že žalovaný 1/ ako záložca zabezpečil pohľadávku žalovaného 2/ zo zmluvy o úvere poskytnutom žalovaným 2/ dlžníkovi X. Z. na sumu 15 900 eur záložným právom na predmetné nehnuteľnosti, ktorého vklad bol povolený na základe rozhodnutia Správy katastra W. zo dňa 19.10.2012.

Z výzvy dražobnej spoločnosti DUPOS dražobná, spol. s r.o. zo dňa 21.9.2015 na poskytnutie súčinnosti a umožnenie ohodnotenia predmetu dražby súd zistil, že žalovaný 2/ ako záložný veriteľ podal návrh na vykonanie dobrovoľnej dražby na predmetné nehnuteľnosti a že citovaná dražobná spoločnosť vyzvala žalobcov na sprístupnenie bytu ako aj garáže z dôvodu ich ohliadky znalcom.

Z rozsudkov Okresného súdu Poprad č. k. 20C/34/2014-189 zo dňa 5.4.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 7Co/95/2017-224 zo dňa 12.12.2017 súd zistil, že na základe citovaných rozsudkov bola vyriešená predbežná otázka neplatnosti právneho titulu - kúpnej zmluvy zo dňa 15.5.2012, na základe ktorej žalovaný 1/ mal nadobudnúť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX k. ú. W.. Vo výroku rozsudku súd určil, že žalobcovia sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti zapísaných na LV č. XXXX k. ú. W..

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 151md ods. 2 Občianskeho zákonníka po zániku záložného práva sa vykoná výmaz záložného práva z registra záložných práv alebo z osobitného registra, ak sa na vznik záložného práva vyžaduje podľa zákona registrácia v osobitnom registri; výmaz sa vykoná ku dňu uvedenému v žiadosti na výmaz záložného práva, najskôr však ku dňu zániku záložného práva.

Podľa § 151a Občianskeho zákonníka, záložné právo slúži na zabezpečenie pohľadávky a jej príslušenstva tým, že záložného veriteľa oprávňuje uspokojiť sa alebo domáhať sa uspokojenia pohľadávky z predmetu záložného práva (ďalej len „záloh“), ak pohľadávka nie je riadne a včas splnená.

Odvolací súd sa najprv zaoberal odvolaním žalovaného v 2/ rade proti celému rozsudku okrem výroku č. 3. Z odvolacích dôvodov žalovaného v 2/ rade je zrejme, že považuje za platné právne úkony medzi ním a žalovaným v 1/ rade uzavreté v súvislosti s poskytnutým úverom a zriadením záložného práva k nehnuteľnostiam. Samotné dôvody žalovaného v 2/ rade, ako banky, ktorá poskytla úver a tento si zabezpečila zriadením záložného práva k nehnuteľnosti sú pochopiteľné. Na druhej strane však odvolací súd nemohol akceptovať odôvodnenie žalovaného v 2/ rade vo vzťahu k tomu, že by mal súd chrániť dobromyseľného nadobúdateľa oproti nedbalému vlastníkovi. Táto koncepcia v predmetnom spore nie je vôbec použiteľná. Z vykonaného dokazovania totiž vyplýva, že tomuto konaniu predchádzal súdny spor pred Okresným súdom v Poprade, v ktorom sa vykonalo rozsiahle dokazovanie a konajúci súd dospel k záveru, že išlo o absolútne neplatné právne úkony medzi žalobcami v 1/ a 2/ rade a žalovaným v 1/ rade a následne svedkom Z., ktorý nehnuteľnosť mal nadobudnúť. Zistené skutočnosti v pôvodnom konaní sú vážnymi skutočnosťami, ktoré odvolací súd musel zobrať do úvahy pri posudzovaní predmetnej veci a nedospel k záveru, že je potrebné poskytnúť právnu ochranu či už žalovanému v 1/ alebo žalovanému v 2/ rade. Vzťahy medzi žalovanými môžu byť predmetom iných konaní, ale žalobcovia v 1/ a 2/ rade

dostali ochranu v súdnom spore 20C/34/2014 pred Okresným súdom v Poprade a správnosť tohto rozhodnutia bolo potvrdené aj rozsudkom Krajského súdu v Prešove 7Co/95/2017. Využitie finančnej tiesne a nedostatok vôle k uzavretiu kúpnej zmluvy medzi žalobcami v 1/ a 2/ rade a žalovaným v 1/ rade nebude odvolací súd opakovane hodnotiť alebo konštatovať s rovnakými závermi, ako vyššie uvedených konaniach, ktoré už súd právoplatne skončené. Jednoznačné je, že kúpna zmluva bola vyslovená za neplatnú. Žalobcovia v 1/ a 2/ rade sú bezpodielovými spoluvlastníkmi tejto nehnuteľnosti a následné zmluvy uzavreté medzi žalovanými v 1/ a 2/ rade budú predmetom postupov, ktoré zvolí dotknutá strana teda žalovaná v 2/ rade. Je zrejmé, že žalobcovia v 1/ a 2/ rade nemajú so žalovanou v 2/ rade žiaden právny vzťah. Situácia, ku ktorej došlo v priebehu konania, určite nemôže vyústiť v ochranu žalovaného v 1/ rade z pohľadu dobromyseľnosti pri nadobúdaní nehnuteľnosti, ktorých vlastníkmi sú žalobcovia.

12. Preto považoval rozhodnutie súdu prvej inštancie vo vzťahu k žalovanému v 2/ rade tak vo výroku I., II. ako aj vo výroku o trovách konania za vecne správne a potvrdil ich podľa § 387 ods. 1 CSP.

13. Rovnako potvrdil odvolací súd aj správne rozhodnutie vo výroku III. a to o výroku o trovách konania medzi žalobcami v 1/ a 2/ rade a žalovaným v 1/ rade. V tomto prípade je výslovné potrebné zohľadniť zásadu úspechu a neúspechu i to, že žalobcovia v 1/ a 2/ rade nemali inú možnosť, ako podať takúto žalobu na súd. Obrana žalovaného v 1/ rade o tom, že sa nevinne dostal do tohto sporu nie je absolútne na mieste. Z výsledkov vykonaného dokazovania v predošlom spore jasne vyplýva záver o úmysle a dobromyseľnosti žalovaného v 1/ rade vo vzťahu k žalobcom v 1/ a 2/ rade, preto bolo správne rozhodnutie súdu prvej inštancie vo vzťahu k náhrade trov konania medzi týmito stranami sporu. Z týchto dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako vecne správne potvrdil aj vo vzťahu k výroku III. tohto rozsudku podľa § 387 ods. 1, 2 CSP. Potvrdil tak rozsudok v celom rozsahu, pretože odvolanie smerovalo tak voči výrokom I., II. a IV. v súvislosti v odvolaní žalovaného v 2/ rade, ako aj výroku III. v súvislosti s odvolaním žalovaného v 1/ rade.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodované podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Keďže nemal úspech v odvolacom konaní tak žalovaný v 1/ ani žalovaný v 2/ rade súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalobcovia v 1/ a 2/ rade majú nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu k týmto neúspešným účastníkom, alebo strane sporu na strane žalovanej v rozsahu 100%. O výške týchto trov rozhodne súd prvej inštancie.

14. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).